

WIM DISTELMANS:
*‘Met een goede
palliatieve zorg kun je
zinloze onderzoeken en
behandelingen
vermijden.’*

© ID

ZORG

Wim Distelmans klaagt de besparingen aan

‘Palliatieve zorg kan de overheid net geld opbrengen’

Dat de Vlaamse regering de kaasschaaf ook in de palliatieve zorg hanteert, gaat er bij Wim Distelmans niet in. ‘Net nu de palliatieve sector er staat, wordt er bespaard’, zegt de hoogleraar in de palliatieve geneeskunde. **Door ANN PEUTEMAN**

‘Onze palliatieve zorg behoort tot de wereldtop. Net daarom is het onbegrijpelijk dat er zomaar, zonder enige visie of overleg, op wordt bespaard’, zegt oncoloog en professor in de palliatieve geneeskunde Wim Distelmans (VUB). Deze week verschijnt de vijftiende (!), geactualiseerde editie van zijn standaardwerk *Een waardig levenseinde*, dat in 2005 voor het eerst werd gepubliceerd. Daarin probeert Distelmans klaarheid te scheppen in de ingewikkelde regels en praktijken in verband met euthanasie en palliatieve zorg.

‘In België is de palliatieve sector amper dertig jaar oud’, zegt hij. ‘Het heeft ons destijds bloed, zweet en tranen gekost om hem van de grond te krijgen, want veel beleidsmakers begrepen niet waarom ze er geld voor zouden moeten vrijmaken. “Mensen gaan toch ook dood zonder zulke ondersteuning?” was de teneur. En net nu we er eindelijk een beetje staan, wordt er op de sector bespaard.’

Was het niet de bedoeling dat de palliatieve zorg zou ontsnappen aan de beruchte kaasschaaf van de Vlaamse regering?

WIM DISTELMANS: De teams die bij palliatieve patiënten langsgaan ontsnappen eraan, maar de vijftien netwerken palliatieve zorg in Vlaanderen en Brussel moeten 6 procent van hun jaarbudget inleveren. Terwijl zij cruciaal zijn. Om te beginnen zorgt de coördinator van zo’n netwerk ervoor dat alle voorzieningen in de regio optimaal samenwerken om een palliatieve patiënt en zijn familie zo goed mogelijk te ondersteunen. De netwerken informeren de bevolking ook over de mogelijkheden op het vlak van palliatieve zorg en organiseren opleidingen voor artsen, verpleegkundigen en andere zorgverleners.

Er valt in de gezondheidszorg nog wel wat te besparen. Kijk bijvoorbeeld naar de enorme sommen die sommige artsen verdienen – ik mag dat zeggen, want ik ben zelf arts. Maar dat ligt natuurlijk veel te gevoelig. **Maakt een besparing van 6 procent dan zo’n verschil?**

DISTELMANS: Natuurlijk, want onze budgetten zijn al niet zo groot. En dat terwijl goed uitgebouwde palliatieve zorg de overheid net geld opbrengt.

Hoe dan?

DISTELMANS: Omdat therapeutische hardnekkigheid dan vanzelf minder voorkomt. Als patiënten een beroep kunnen doen op goede palliatieve zorg, zullen ze niet zoveel onderzoeken en behandelingen meer ondergaan die medisch zinloos zijn en de samenleving veel geld kosten. Het probleem is: de winst die palliatieve netwerken kunnen opleveren, vloeit naar het federale niveau, terwijl ze door de Vlaamse overheid gefinancierd worden. En zo blijft het knokken voor een klein beetje geld.

Wim Distelmans, *Een waardig levenseinde*, Houtekiet, 344 blz., 21,99 euro.

‘Je zou ook kunnen besparen op de enorme sommen die sommige artsen verdienen. Maar dat ligt veel te gevoelig.’